

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2014

1199/2014

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

Utfärdad i Helsingfors den 19 december 2014

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 14 kap.,
ändras 1 kap. 1 § 3 mom., 8 § 3 mom., 9 § och 15 § 3 mom., 10 kap. 8 § 2, 3 och 6 mom.,
11 kap. 6 § 2 mom., 10 § och rubriken för 13 §, den svenska språkdräkten i 12 kap. 15 §
1 mom., 19 kap. 1 § 1 punkten, 20 kap. 1 § 2 mom. 6 punkten och 5 mom. samt 23 kap. 2 §
2 mom., och
fogas till 1 kap. 2 § ett nytt 7 mom., till lagen nya 8 a och 9 a kap., till 11 kap. nya 5 a, 10
a, 10 b, 13 a och 13 b §, till 17 kap. 3 § 1 mom. en ny 2 a-punkt samt till 20 kap. 1 § 2 mom.
en ny 7 punkt som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I 6—8 kap. i lagen om investeringstjänster
(747/2012) föreskrivs om tillämpning av
denna lag på värdepappersföretag som avses i
lagen om investeringstjänster.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

Bestämmelser om resolution av kreditinsti-
tut finns i lagen om resolution av kreditinstitut

och värdepappersföretag (1194/2014), nedan
resolutionslagen, samt i Europaparlamentets
och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om
fastställande av enhetliga regler och ett enhet-
ligt förfarande för resolution av kreditinstitut
och vissa värdepappersföretag inom ramen
för en gemensam resolutionsmekanism och
gemensam resolutionsfond och om ändring av
förordning (EU) nr 1093/2010, nedan *EU:s*
resolutionsförordning.

8 §

Inlåningsbank

I lagen om myndigheten för finansiell sta-
bilitet (1195/2014) föreskrivs om inlånings-
bankers skyldighet att betala insättningsga-
rantiaavgift och att höra till insättningsgaranti-
systemet.

RP 175/2014
EkUB 20/2014
RSv 191/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (32014L0059); EUT L 173, 12.6.2014, s. 149
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU; (32014L0059); EUT L 173, 12.6.2014, s. 190

9 §

Inlåning

Med *inlåning* avses i denna lag insättning enligt 1 kap. 3 § 11 punkten i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller som ett sammansättningsled, endast i fråga om penningmedel som är garanterad insättning enligt 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller i övrigt försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

15 §

Holdingföretag

Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 6 § 5 punkten i lag om Finansinspektionen, nedan *EES-tillsynsmyndigheter*, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

AVDELNING II

FÖRVALTNING OCH STYRNING

8 a kap.

Återhämtningsplan

1 §

Skyldighet att upprätta en återhämtningsplan

Ett kreditinstitut som inte hör till en koncern som enligt 1 kap. 4 § omfattas av grupp-baserad tillsyn ska ha en plan (*återhämtningsplan*) för att säkra sin fortsatta verksamhet efter en betydande försämring av kreditinstitutets finansiella situation. Det anses ha

skett en betydande försämring av den finansiella situationen åtminstone om det finns risk för att kreditinstitutet inte kan fullgöra sina finansiella åtaganden eller om kreditinstitutet inte längre uppfyller interna solvens- och likviditetskrav enligt de indikatorer för återhämtningsplanen som avses i 4 § 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett moderföretag inom en finansiell företagsgrupp, om inte något annat följer av 12 §.

2 §

Granskning av återhämtningsplanen

Ett kreditinstitut ska granska sin återhämtningsplan minst en gång om året. Finansinspektionen får dock i enskilda fall kräva att ett kreditinstitut granskar sin återhämtningsplan oftare.

Återhämtningsplanen ska dessutom granskas efter en förändring i kreditinstitutets rättsliga eller funktionella struktur, affärsverksamhet, finansiella ställning eller verksamhetsmiljö om det kan ha märkbar betydelse för planens genomförbarhet eller annars förutsätta att planen uppdateras.

3 §

Återhämtningsplanens innehåll

Genom förordning av finansministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser om uppgifter som ska framgå av en återhämtningsplan som behövs för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, nedan *resolutionsdirektivet*.

Finansinspektionen kan i enskilda fall av särskilda skäl kräva att ett kreditinstitut i

återhämtningsplanen tar in också andra uppgifter än sådana som avses i denna paragraf. Vidare kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet i planen tar in detaljerade uppgifter om finansieringsavtal som det är part i.

I återhämtningsplanen ska anges alternativa åtgärder för att bevara eller återställa ett kreditinstituts finansiella verksamhetsförutsättningar. Återhämtningsplanen ska innefatta beredskap för eventuella störningar både i hela det finansiella systemets funktion och i ett enskilt kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupps funktion. I återhämtningsplanen ska anges eventuella åtgärder som kreditinstitutet kan vidta i det fall att förutsättningarna för tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a § är uppfyllda. I återhämtningsplanen ska det tas in en beskrivning av förfaranden som gör det möjligt att inom en rimlig tid säkerställa genomförandet av återhämtningsåtgärder.

Återhämtningsplanen får inte baseras på antaganden om att det för återställande av kreditinstitutets finansiella ställning det kommer att beviljas sådant extraordinärt offentligt finansiellt stöd som avses i 1 kap. 3 § 24 punkten i resolutionslagen. I planen ska vid behov tas in en utredning om hur och när kreditinstitutet, om problem uppstår, kan ansöka om finansieringsarrangemang från Finlands Bank och vilka säkerheter institutet sannolikt har tillgång till.

Innehållet i och bedömningen av återhämtningsplaner regleras dels i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och dels i tekniska standarder som i enlighet med resolutionsdirektivet har antagits genom Europeiska kommissionens förordningar och beslut.

4 §

Återhämtningsplanens indikatorer och genomförandet av planen

Ett kreditinstitut ska i sin återhämtningsplan ange tydliga indikatorer och kvalitativa bedömningsgrunder som gör det möjligt att identifiera situationer där planen ska genomföras i syfte att säkra kreditinstitutets fortsatta verksamhet. Kreditinstitutet ska ta i bruk arrangemang som gör det möjligt att tillförlitligt och regelbundet följa indikatorerna och

de kvalitativa bedömningsgrunderna. Som en indikator ska betraktas minst det sammanlagda kapitalbaskravet enligt 10 kap. 1 §, ökat med ett belopp som motsvarar 1,5 procent av exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

Kreditinstitutet ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen då de bedömningsgrunder som avses i 1 mom. är uppfyllda, om inte något annat följer av 3 mom.

Kreditinstitutet kan trots vad som föreskrivs i 2 mom. besluta att inte vidta åtgärder enligt återhämtningsplanen, om kreditinstitutet med beaktande av omständigheterna inte anser att åtgärderna är behövliga. Kreditinstitutet ska fatta beslut som avses i detta moment skriftligen och utan dröjsmål sända beslutet till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan trots 3 mom. fatta beslut om utövande av befogenheter som föreskrivs i 11 kap. i denna lag och i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen.

5 §

Översändande av återhämtningsplanen för granskning

Ett kreditinstitut ska sända återhämtningsplanen till Finansinspektionen för granskning. Kreditinstitutets styrelse eller förvaltningsråd, om kreditinstitutet har ett sådant, ska godkänna planen innan den sänds till Finansinspektionen. Kreditinstitutet ska då Finansinspektionen kräver det visa att planen uppfyller de villkor som föreskrivs i 6 § 1 mom.

Finansinspektionen ska överlämna återhämtningsplanen och ändringar som gjorts i den till Verket för finansiell stabilitet som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

6 §

Bedömning av återhämtningsplanen

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att ha mottagit återhämtningsplanen granska denna och efter samråd med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för övervakningen av betydande filialer, i den mån

det är relevant för filialen, bedöma om återhämtningsplanen uppfyller de krav som föreskrivs i 3 och 4 § samt följande villkor:

1) genomförandet av planen kan rimligen förväntas upprätthålla kreditinstitutets finansiella verksamhetsförutsättningar,

2) planen och de specifika alternativen i planen kan rimligen förväntas bli genomförda snabbt och effektivt även i situationer av finansiell stress och i största möjliga utsträckning undvika några betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet scenarier som skulle leda till att andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma period.

När Finansinspektionen bedömer en återhämtningsplan ska den beakta kreditinstitutets kapital- och finansieringsstruktur i förhållande till dess funktionella struktur och de risker som är förenade med verksamheten.

7 §

Revidering av återhämtningsplanen på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen anser att det finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller hinder för genomförandet av planen, ska den underrätta kreditinstitutet och kräva att det inom två månader inkommer med en reviderad plan varav framgår hur bristerna eller hindren har åtgärdats. Finansinspektionen kan förlänga tidsfristen med en månad. Innan Finansinspektionen kräver en reviderad plan ska den samråda med kreditinstitutet.

Om Finansinspektionen anser att bristerna eller hindren inte i tillräcklig utsträckning har åtgärdats, kan den kräva att kreditinstitutet gör vissa ändringar i återhämtningsplanen inom en tidsfrist som inspektionen bestämmer.

Om kreditinstitutet inte inom tidsfristen har gjort de ändringar som avses i 2 mom. eller om Finansinspektionen anser att revideringen av planen är otillräcklig och att bristerna eller hindren inte kan åtgärdas genom ändringarna i fråga, ska Finansinspektionen sätta ut en tidsfrist inom vilken kreditinstitutet ska visa hur det kan ändra sin affärsverksamhet i syfte att åtgärda bristerna eller hindren i återhämtningsplanen.

Finansinspektionen kan ålägga institutet att genomföra de åtgärder som inspektionen anser vara behövliga, med hänsyn till hur allvarliga bristerna och hindren är samt åtgärdernas inverkan på kreditinstitutets affärsverksamhet. Finansinspektionen kan ålägga institutet att

1) reducera riskprofilen i institutet, även likviditetsrisken,

2) möjliggöra rekapitaliseringsåtgärder i rätt tid,

3) vidta ändringar i institutets strategi och struktur,

4) vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnafärsområdena och de kritiska funktionerna,

5) vidta förändringar i institutets besluts-, styrnings- och tillsynsstruktur.

8 §

Skyldighet att upprätta en återhämtningsplan för en finansiell företagsgrupp

Ett kreditinstitut som är moderföretag för en finansiell företagsgrupp och som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska för hela företagsgruppen upprätta en återhämtningsplan som omfattar gruppens samtliga företag, om inte något annat följer av 11 §.

Av återhämtningsplanen ska framgå behövliga åtgärder för företagsgruppens moderföretag och de enskilda företagen för att trygga verksamhetens kontinuitet i en situation där den finansiella företagsgruppens eller ett till den hörande företags finansiella situation har blivit märkbart svagare.

Återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska dessutom omfatta arrangemang som ska säkerställa ett konsekvent genomförande av återgärderna mellan företagen och betydande filialer. I planen ska också ingå sådana arrangemang för internt finansieringsstöd inom den finansiella företagsgruppen som avses i 9 a kap.

Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp och av planerna för de enskilda dotterföretagen ska framgå de uppgifter som föreskrivs i 3 § och de indikatorer och kvalitativa bedömningsgrunder som föreskrivs i 4 §.

Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska framgå eventuella hinder för att genomföra återhämtningsåtgärder inom den finansiella företagsgruppen eller i företag som hör till gruppen. Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska framgå eventuella rättsliga och praktiska hinder för överföring av egna medel eller återbetalning av skulder mellan företag som hör till gruppen.

9 §

Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Moderföretaget för en finansiell företagsgrupp ska sända återhämtningsplanen för den finansiella företagsgruppen till Finansinspektionen för granskning. Återhämtningsplanen ska sändas till Finansinspektionen alltid då det har gjorts betydande ändringar i planen. Styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag eller dess förvaltningsråd, om det har ett sådant, ska godkänna företagsgruppens återhämtningsplan innan den sänds till Finansinspektionen. Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till gruppen ska på Finansinspektionens yrkande visa att den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de villkor som föreskrivs i 8 §.

Finansinspektionen ska efter att ha mottagit en finansiell företagsgruppens återhämtningsplan sända den till

- 1) Verket för finansiell stabilitet,
- 2) de myndigheter som ansvarar för tillsyn och resolution av sådana i EES-stater belägna utländska dotterföretag som hör till den finansiella företagsgruppen,
- 3) den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen av en betydande filial som är belägen i en EES-stat och hör till den finansiella företagsgruppen, om det är väsentligt från filialens synpunkt,
- 4) andra sådana med hänsyn till ärendet väsentliga tillsynsmyndigheter som hör till ett tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen.

10 §

Bedömning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen ska tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över dotterföretagen, efter samråd med de tillsynsmyndigheter som avses i 9 § 2 mom. 4 punkten, samt tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över betydande filialer, om det är väsentligt från filialens synpunkt, bedöma om en finansiell företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de krav som föreskrivs i 6 och 8 §. Vid bedömningen ska följas det förfarande som föreskrivs i 7 § och beaktas återhämtningsåtgärdernas eventuella inverkan på finansmarknadens stabilitet i alla de EES-stater där den finansiella företagsgruppen bedriver affärsverksamhet.

11 §

Godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen ska tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över dotterbolagen om möjligt fatta ett gemensamt beslut om

- 1) huruvida den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller lagstadgade krav,
- 2) huruvida ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen ska upprätta en egen separat återhämtningsplan,
- 3) åtgärder enligt 7 § som avser den finansiella företagsgruppens moderföretag,
- 4) åtgärder enligt 7 § som avser den finansiella företagsgruppens dotterföretag.

Ett sådant gemensamt beslut som avses i 1 mom. ska fattas inom fyra månader från den dag då Finansinspektionen har sänt den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan till de tillsynsmyndigheter som avses i 10 §.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som föreskrivs i 2 mom. ska Finansinspektionen fatta ett beslut i vilket ska beaktas övriga behöriga tillsynsmyndigheters ställningstaganden och reservationer som de

framfört inom tidsfristen på fyra månader. Finansinspektionen ska sända beslutet till den finansiella företagsgruppens moderföretag och till de övriga tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

Om ett i 1 mom. avsett gemensamt beslut om frågor som avses i 1 mom. 2 eller 4 punkten inte har fattats inom den tid som föreskrivs i 2 mom., ska Finansinspektionen fatta ett beslut om upprättande av separata återhämtningsplaner för de företag som står under dess tillsyn och om tillämpning av åtgärder som föreskrivs på 7 § på dotterföretagsnivå.

Om Finansinspektionen eller en annan EES-myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ett ärende som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt eget beslut enligt 3 och 4 mom. Om Europeiska bankmyndigheten fattar ett beslut i ärendet ska Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut. Den tidsfrist på fyra månader som avses i 2 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i den ovannämnda artikeln. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den tidsfrist på fyra månader som nämns i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad från det att ärendet sänts till den, kan Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet.

Finansinspektionen kan, i stället för att fatta ett eget beslut i sådana fall som avses i 4 mom., fatta ett gemensamt beslut tillsammans med några av de tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

12 §

Bedömning av finansiella företagsgruppers återhämtningsplaner då Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för dotterföretag

Finansinspektionen ska, då den från en EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp mo-

derföretag fått företagsgruppens återhämtningsplan, för sin del sträva efter att Finansinspektionen och övriga behöriga EES-tillsynsmyndigheter ska fatta ett gemensamt beslut om ärenden som avses i 11 § 1 mom. inom fyra månader från det att den EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen har sänt den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan till tillsynsmyndigheterna i fråga.

Om ett gemensamt beslut i frågor som avses i 11 § 1 mom. 1 eller 3 punkten inte har fattats inom den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf och om den EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen fattar sitt eget beslut i ärendet, ska Finansinspektionen tillämpa beslutet. Finansinspektionen kan dock i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten för avgörande.

Om ett gemensamt beslut i frågor som avses i 11 § 1 mom. 2 eller 4 punkten inte har fattats inom den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf, ska Finansinspektionen besluta om en återhämtningsplan för företaget som står under dess tillsyn.

Om Finansinspektionen eller en EES-tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ett ärende som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 3 mom. Om Europeiska bankmyndigheten fattar ett beslut i ärendet ska Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den tidsfrist på fyra månader som föreskrivs i 1 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad från det att ärendet sänts till den, kan Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet.

Finansinspektionen kan, i stället för att fatta ett eget beslut i ärenden som avses i 3 mom., fatta ett gemensamt beslut tillsammans med några av de EES-tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

13 §

Förenklade skyldigheter

Finansinspektionen ska, med beaktande av de syften och tillämpningsprinciper som avses i 1 kap. 6 § i resolutionslagen samt de konsekvenser för finansmarknadens funktion, övriga kreditinstitut och värdepappersföretag, tillgången på finansiering och för ekonomin som helhet det skulle få om kreditinstitutet försätts i konkurs, fastställa vilka krav som ska ställas på återhämtningsplanerna och som innebär avvikelse från följande krav som föreskrivs ovan i detta kapitel:

- 1) vilka uppgifter som ska tas in i en återhämtningsplan,
- 2) tidsfristen för en återhämtningsplan och dess uppdatering,
- 3) innehållet i uppgifter som avses i 3 och 8 § och ska lämnas av ett institut.

Finansinspektionen ska tillställa Europeiska bankmyndigheten en rapport om tillämpningen av denna paragraf.

14 §

En sammanslutnings förpliktelser

Finansinspektionen kan, efter samråd med Verket för finansiell stabilitet, besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på medlemsinstitutet i en sådan sammanlutning som avses i lagen om en sammanlutning av inlåningsbanker och som enligt 9 kap. 1 § i denna lag helt eller delvis har beviljats undantag från solvenskraven enligt artikel 10 i EU:s tillsynsförordning eller som hör till skyddssystemet för institut.

Om ett institut har beviljats undantag enligt 1 mom. ska bestämmelserna i detta kapitel på gruppnivå tillämpas på centralinstitutet och på institut som anslutit sig till det, så som avses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning. Det skyddssystem som avses i 1 mom. ska uppfylla kraven enligt detta kapitel, i samarbete med medlemmar som beviljats undantag.

Återhämtningsplanen för ett medlemskreditinstitut som står under tillsyn enligt artikel 6.4 i SSM-förordningen eller som har en betydande andel av det finansiella systemet

ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Ett institut har en sådan betydande andel av det finansiella systemet som avses i 3 mom. om

1) det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder euro, eller om

2) dess tillgångars andel av bruttonationalprodukten i hemstaten överstiger 20 procent, om det sammanlagda värdet av tillgångarna inte understiger fem miljarder euro.

Finansinspektionen ska tillställa Europeiska bankmyndigheten en rapport om tillämpningen av denna paragraf.

9 a kap.

Finansiellt stöd till finansiella företagsgrupper

1 §

Stödavtal för finansiella företagsgrupper

Ett institut och de företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som institutet kan trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om begränsningar i rätten att ingå avtal, ingå ett avtal som uppfyller kraven i detta kapitel om finansiellt stöd till ett annat företag inom gruppen, om det uppfyller förutsättningarna för tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a §.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. ska ett institut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp iaktta vad som i EU:s tillsynsförordning, i övriga EU-förordningar om tillsyn över instituts stabilitet och i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs om begränsning av transaktioner mellan företag som hör till en finansiell företagsgrupp.

Ett företag som hör till en finansiell företagsgrupp och är part i ett avtal om finansiellt stöd kan bevilja ett annat företag inom gruppen finansiellt stöd genom att bevilja lån eller genom att ställa borgen eller säkerhet.

Ett avtal om finansiellt stöd ska gälla arrangemang för betalning av vederlag på marknadsvillkor då stödet beviljas eller nämna grunderna för fastställande av vederlaget. Vederlaget fastställs utifrån tidpunkten

då det finansiella stödet beviljas. Avtalet ska dessutom uppfylla följande krav:

1) varje avtalspart ska fatta ett självständigt beslut om avtalet,

2) att delta i avtalet om finansiellt stöd ska vara förenligt med de deltagande företagens intressen,

3) den avtalspart som erbjuder finansiellt stöd ska ha relevant information om de stödtagande företagen när avtalet om finansiellt stöd upprättas och innan stödet beviljas,

4) parterna kan avtala om vederlaget i avtalet oberoende av om vederlaget baseras på information som parterna enligt lag måste offentliggöra,

5) sådana tillfälliga effekter på marknadspriset som beror på faktorer som är externa i förhållande till den finansiella företagsgruppen behöver inte beaktas när det avtalas om grunderna för fastställande av vederlag för finansiellt stöd.

2 §

Godkännande av stödavtal för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen godkänner på ansökan av en finansiell företagsgrupps moderföretag ett finansieringsavtal för den finansiella företagsgruppen, om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett institut som hör till gruppen och om institutet inte är dotterföretag till ett kreditinstitut som står under gruppbasead tillsyn av en annan EES-stats myndighet. Till ansökan ska fogas ett avtalsförslag varav framgår vilka företag inom den finansiella företagsgruppen avtalet är avsett att gälla.

Finansinspektionen ska, med tanke på ett gemensamt beslut, utan dröjsmål för kändom förmedla ansökan till den behöriga tillsynsmyndigheten för varje dotterföretag som föreslås bli part i stödavtalet.

Finansinspektionen kan förbjuda parterna att ingå avtal, om avtalsförslaget inte uppfyller de villkor som föreskrivs i detta kapitel.

Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter ska inom fyra månader från den dag då Finansinspektionen mottagit en ansökan enligt 1 mom. om möjligt fatta ett gemensamt beslut om huruvida ett förslag till

avtal om finansiellt stöd uppfyller villkoren i detta kapitel.

Om Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter inte når ett gemensamt beslut inom den tidsfrist som avses i 4 mom., ska Finansinspektionen fatta ett eget beslut. I beslutet ska beaktas de synpunkter och reservationer som inom fyra månader har framförts av övriga behöriga myndigheter. Finansinspektionen ska delge beslutet till de övriga behöriga myndigheterna.

Om en behörig myndighet inom den tidsfrist som avses i 4 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter utgången av den tidsfrist som avses i 4 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet.

3 §

Godkännande av finansiella stödavtal för dotterföretag

Om Finansinspektionen från en annan EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett institut har fått ett meddelande om att ett till gruppen hörande dotterföretag som är registrerat i Finland har förslagits som part i ett finansiellt stödavtal för gruppen, ska Finansinspektionen bedöma om det föreslagna finansiella stödavtalet är förenligt med de villkor som föreskrivs i detta kapitel.

Om Finansinspektionen konstaterar att ett förslag till finansiellt stödavtal enligt 1 mom. inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag, ska Finansinspektionen underrätta den finansiella företagsgruppens moderföretag och den andra EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen om sitt beslut.

Om Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter inte inom den tidsfrist som avses i 2 § 4 mom. når ett gemensamt beslut om stödavtal för en finansiell företagsgrupp,

kan Finansinspektionen hänskjuta behandlingen av det föreslagna finansiella stödavtalet till Europeiska bankmyndigheten inom en fyra månaders tidsfrist.

4 §

Aktie- eller andelsägares godkännande av ett finansiellt stödavtal

Ett företag som är avtalspart ska för ett förslag till finansiellt stödavtal som godkänts av Finansinspektionen inhämta ett godkännande från bolagsstämman, andelsstämman eller principalmötet.

Ett finansiellt stödavtal träder i kraft då ett i 1 mom. avsett förvaltningsorgan i det företag som är part i avtalet för sin del har godkänt avtalet och befullmäktigat företagets styrelse att slutgiltigt besluta att företaget vid behov ska tillhandahålla eller ta emot finansiellt stöd i enlighet med avtalet och bestämmelserna i detta kapitel.

Styrelsen för ett företag som är part i ett finansiellt stödavtal ska årligen till det förvaltningsorgan som avses i 1 mom. ge en rapport om avtalet och om genomförandet av eventuella beslut i enlighet med avtalet.

5 §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska tillställa Verket för finansiell stabilitet de finansiella stödavtal som inspektionen godkänt och de ändringar som gjorts i avtalen.

6 §

Villkor för finansiellt stöd

Finansiellt stöd ska uppfylla följande villkor:

1) stödet kan bedömas avhjälpa de finansiella svårigheterna i det företag som mottar stödet,

2) stödet ska syfta till att bevara eller återställa solvensen eller likviditeten i hela den finansiella företagsgruppen eller i något av de företag som hör till den och även är förenligt med det företags intressen som ger stödet,

3) stödet ska ges i enlighet med denna lag och mot vederlag,

4) på grundval av den information som företagets styrelse har tillgång till vid tidpunkten då det finansiella stödet beviljades kan det rimligen antas att det mottagande företaget återbetalar stödet och det avtalade vederlaget,

5) stödet äventyrar inte likviditeten eller solvensen i det företag som ger stödet,

6) det företag som tillhandahåller stödet uppfyller de krav som enligt lag ställs på företagets finansiella ställning vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls och därefter, om inte Finansinspektionen beviljar undantag i dessa avseenden,

7) stödet försvårar inte en eventuell omorganisering av funktionerna i det företag som ger stödet.

7 §

Beslut om tillhandahållande och mottagande av finansiellt stöd

Ett beslut om tillhandahållande eller mottagande av finansiellt stöd i enlighet med ett godkänt stödavtal ska fattas av styrelsen för respektive företag som är part i avtalet.

Av beslutet om tillhandahållande av finansiellt stöd ska framgå syftet med stödförslaget och uttryckligen att de stödvillkor som anges i detta kapitel är uppfyllda.

Beslut om beviljande av finansiellt stöd ska rapporteras till Finansinspektionen eller till någon annan myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, till den myndighet som ansvarar för tillsynen över företaget som mottar det finansiella stödet och till Europeiska bankmyndigheten. Av rapporten ska framgå syftet med det finansiella stöd som föreslås samt att det föreslagna stödet uppfyller de villkor för finansiellt stöd som föreskrivs i detta kapitel. Till rapporten ska fogas avtalet om det finansiella stödet.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de myndigheter i andra EES-stater om beslutet vilka ansvarar för tillsynen över företag som hör till den finansiella företagsgruppen och de övriga myndigheterna i det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen

om Finansinspektionen samt de myndigheter som hör till resolutionskollegiet för gruppen.

8 §

Finansinspektionens invändningsrätt

Finansinspektionen kan inom fem arbetsdagar från mottagandet av en rapport som avses i 7 § förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd, om de villkor för tillhandahållande av finansiellt stöd som föreskrivs i detta kapitel inte är uppfyllda. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underätta Europeiska bankmyndigheten, de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över företag som hör till den finansiella företagsgruppen och de övriga tillsynsmyndigheterna i det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen samt de myndigheter som hör till resolutionskollegiet för gruppen, om sitt beslut att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet.

Om Finansinspektionen förbjuder eller begränsar tillhandahållandet av finansiellt stöd ska Finansinspektionen, om den myndighet som ansvarar för tillsynen över det stödmottagande företaget kräver det, bedöma om den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan eller, om det stödmottagande företaget är skyldigt att upprätta en separat återhämtningsplan, om företagets återhämtningsplan uppfyller de krav som föreskrivs i 8 a kap. 10 §.

Om en annan EES-tillsynsmyndighet har förbjudit eller begränsat tillhandahållandet av finansiellt stöd till ett företag under Finansinspektionens tillsyn, kan Finansinspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten inom två dagar efter att ha fått vetenskap om saken.

Finansiellt stöd får inte betalas ut förrän Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt denna paragraf eller före utgången av den beslutsfrist som avses i 1 mom.

9 §

Offentliggörande av avtal om finansiellt stöd

Företag som har ingått avtal om finansiellt stöd ska offentliggöra avtalets centrala villkor

och namnen på de företag som är parter i avtalet samt uppdatera informationen minst en gång om året, med iakttagande av vad som i artiklarna 431—434 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om offentliggörande av information om instituts finansiella ställning.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut.

Kreditinstitut som avses i denna paragraf ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om kreditinstitutet inte omfattas av ett sådant kreditinstituts gruppbaseade tillsyn som Finansinspektionen ansvarar för.

Kreditinstitut som avses i denna paragraf ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf gäller följande:

1) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 2 mom. i denna paragraf till ett utländskt kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i 7 § 1 mom. eller 1 mom. i denna paragraf, och den myndighet i den andra EES-staten ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över moderföretaget, är kravet på kreditinstitutets buffertkapital enligt denna paragraf högst en procent av dess totala exponeringsbelopp eller högst ett belopp som motsvarar det i 7 § eller i denna paragraf avsedda konsoliderade buffertkrav som ska tillämpas på moderföretaget, beroende på vilket som är högre,

2) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 3 mom. i denna paragraf till ett utländskt kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i

denna paragraf, och en myndighet i den andra EES-staten ansvarar för den gruppbase-
rade tillsynen över moderföretaget, är kravet på
kreditinstitutets konsoliderade buffertkapital
enligt denna paragraf högst en procent av
dess totala konsoliderade exponeringsbelopp
eller högst ett belopp som motsvarar det i 7 §
eller i denna paragraf avsedda konsoliderade
buffertkrav som ska tillämpas på moderfö-
retaget, beroende på vilket som är högre.

11 kap.

Tillsyn över finansiell ställning

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen kan under de förutsätt-
ningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a §
vidta tillsynsåtgärder enligt de paragraferna,
om

1) Finansinspektionen efter stresstester en-
ligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta
att ett kreditinstitut sannolikt inte under de
följande tolv månaderna kommer att uppfylla
förutsättningarna för koncession eller full-
göra sina åtaganden, eller om

2) kreditinstitutet eller ett företag som hör
till samma finansiella företagsgrupp i något
annat avseende inte uppfyller sina skyldighe-
ter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s
tillsynsförordning.

Finansinspektionen kan utöver vad som fö-
reskrivs i 1 mom. vidta där nämnda tillsyns-
åtgärder, om ett kreditinstitut har meddelat att
det är i behov av sådant extraordinärt offent-
ligt stöd som avses 4 kap. 1 § 2 mom. 3
punkten i resolutionslagen.

Kreditinstitutet eller dess moderföretag ska
utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen
och Verket för finansiell stabilitet om att
förutsättningarna för tidigt ingripande enligt
1 mom. 1 punkten och 2 mom. är uppfyllda.

Finansinspektionen ska i enlighet med 3
mom. underrätta Verket för finansiell stabili-
tet, finansministeriet, Finlands Bank och in-
sättningsgarantifonden om att de i momentet
angivna villkoren är uppfyllda. Finansinspek-

tionen ska dessutom underrätta verket om
tillsynsåtgärder som den vidtar med stöd av
6, 9, 10 eller 10 a §.

Vad som föreskrivs i 4 mom. ska tillämpas
också på en sådan myndighet i en EES-stat
som motsvarar den myndighet som avses i 4
mom. och på insättningsgarantifonden i en
sådan EES-stat där kreditinstitutets moderfö-
retag eller moderföretagets dotterföretag eller
en filial till kreditinstitutet ett till annat kre-
ditinstitut inom gruppen är belägna samt, om
någon annan myndighet än en sådan som
nämns ovan ansvarar för makrotillsynen i den
andra EES-staten, på den myndigheten, om
den som tar emot informationen är bunden av
motsvarande sekretesskyldighet som enligt
denna lag.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen kan ställa buffertkrav
enligt denna paragraf om

1) Finansinspektionen på basis av en be-
dömning enligt 2 § eller en bedömning på
grunder som ställts på förhand anser att

a) kreditinstitutets kapitalbas inte räcker
för att uppfylla det kapitalbehov som kredit-
institutet enligt 9 kap. 1 § har beräknat för sin
totalexponering, eller om

b) kreditinstitutet har bedömt sitt ovan-
nämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade
kapitalmål eller den kapitalbas som krävs för
täckningen av de stora exponeringar mot
kunder som avses i EU:s tillsynsförordning
på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt
sätt, eller om

2) de förutsättningar som avses i 5 a § 1
mom. 1 punkten är uppfyllda.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befo- genheter vid tillsyn över solvens och likviditet

Om det inte på något annat ändamålsenligt
sätt är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts
kapitalbas eller likviditet i förhållande till den

totala exponeringen kan Finansinspektionen, utöver vad som föreskrivs i 6—9 § och i lagen om Finansinspektionen, i enlighet med 6 § 5 mom.

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags till räkenskapsperioden hänförliga, resultatrelaterade löner och ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till företagets avkastning under räkenskapsperioden; vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas på löner, ersättningar och pensioner som ska betalas enligt bindande avtal som gäller när denna lag träder i kraft,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i den nämnda förordningen eller i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

3) ställa kvalitativa krav på hanteringen av kreditinstitutets likviditet samt kvantitativa krav på kreditinstitutets likviditet på basis av den information som kreditinstitutet med stöd av EU:s tillsynsförordning eller annars är skyldigt att regelbundet rapportera till Finansinspektionen,

4) kräva att kreditinstitutet regelbundet offentliggör annan information om sin finansiella ställning än sådan som avses i EU:s tillsynsförordning eller offentliggör informationen oftare än vad som krävs i den nämnda förordningen,

5) kräva att kreditinstitutet inom en viss tid lägger fram en bedömning av orsakerna till att det inte uppfyller eller sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla de krav som ställs på dess verksamhet; om åtgärder enligt en sådan återhämtningsplan som avses i 8 a kap. inte enligt Finansinspektionen är tillräckliga för att uppfylla kraven inom en rimlig tid, kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet lägger fram en särskild plan för hur kraven ska uppfyllas inom den tid som anges i planen,

6) kräva att kreditinstitutet sammankallar bolagsstämman eller motsvarande förvaltningsorgan som utövar den högsta beslutanderätten i kreditinstitutet, för behandling av

ett eller flera ärenden som Finansinspektionen bestämt eller, om kreditinstitutet inte inom den tid som Finansinspektionen bestämt har vidtagit åtgärder för att sammankalla stämman, sammankallar denna för behandling av ett eller flera ärenden som Finansinspektionen bestämt, med iakttagande i övrigt av vad som i lag eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar föreskrivs om sammankallande av extra stämma,

7) kräva att kreditinstitutet upprättar en plan för skuldomläggning enligt Finansinspektionens anvisningar,

8) kräva ändring av kreditinstitutets affärsstrategi eller dess juridiska eller administrativa strukturer, enligt Finansinspektionens anvisningar,

9) i enlighet med 29 § i lagen om Finansinspektionen tillsätta ett ombud för kreditinstitutet,

10) kräva att kreditinstitutet vidtar andra åtgärder i enlighet med sin återhämtningsplan,

11) ålägga kreditinstitutet att i enlighet med 5 kap. i resolutionslagen vidta behövliga åtgärder för värdering av kreditinstitutets tillgångar och skulder.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kraven på kreditinstituts finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den ska tillämpas också i fråga om krav på kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den.

Finansinspektionen ska för ett kreditinstitut sätta ut en tidsfrist inom vilken kreditinstitutet ska vidta åtgärder som Finansinspektionen kräver med stöd av denna paragraf.

10 a §

Kreditinstitut under tvångsförvaltning

Om Finansinspektionen med stöd av 29 § i lagen om Finansinspektionen har begränsat den verksamhet som kreditinstitutets ledning får bedriva kan Finansinspektionen, när de förutsättningar som föreskrivs i 5 a § är uppfyllda, för högst ett år i sänder tillsätta ett eller flera ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen för att utöva den behörighet som tillkommer ledningen, om det be-

hövs för att trygga kreditinstitutets verksamhet. Ombuden ska i sin verksamhet följa Finansinspektionens anvisningar.

Finansinspektionen ska precisera i vilka avseenden ett ombud utövar behörighet som tillkommer kreditinstitutets ledning och offentliggöra ombudets namn och behörighet i kreditinstitutet samt göra registeranmälan om ombudets personuppgifter och behörighet, med iakttagande av vad som föreskrivs om registrering av personuppgifter om den vars behörighet ombudet utövar.

Finansinspektionen kan när som helst besluta om indragning av ett ombuds behörighet.

10 b §

Samråds- och underrättelseskyldigheter i fråga om tillsynsåtgärder

Om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen innan den vidtar tillsynsåtgärder enligt 6, 8—10 eller 10 a § samråda med den myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstitutets dotterinstitut som är beläget i en annan medlemsstat och underrätta Europeiska bankmyndigheten om saken.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett holdingföretag eller kreditinstitut som är beläget i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen innan den vidtar tillsynsåtgärder som avses i 1 mom. samråda med den utländska EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen.

Finansinspektionen ska, efter att från en annan EES-tillsynsmyndighet ha fått meddelande om tillsynsåtgärder vilka motsvarar åtgärder enligt 1 mom. och avser ett i en annan EES-stat etablerat dotterinstitut till ett finländskt kreditinstitut, bedöma tillsynsåtgärdernas inverkan på kreditinstitutets övriga dotterföretag och rapportera sin bedömning till den EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över detta dotterföretag senast tre dagar efter att ha mottagit meddelandet.

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

13 a §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tidigt ingripande

Om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant utländskt EES-kreditinstituts hemstat eftersträva enighet om tillämpningen av 5 a § på kreditinstitutets moderföretag. Finansinspektionen ska be Europeiska bankmyndigheten om ett yttrande, ifall någon av de myndigheter som avses i detta moment ber om ett sådant.

Om enighet om tillämpningen av 5 a § inte uppnås inom fem dagar från det att Finansinspektionen har delgivit beslutet till de myndigheter som avses i 10 b § 1 mom., kan Finansinspektionen ensam besluta att 5 a § ska tillämpas på den finansiella företagsgruppens moderföretag. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge beslutet till de myndigheter som avses ovan i detta moment. Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga myndigheter som avses i detta moment före utgången av den tidsfrist som avses ovan har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten på det sätt som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut, invänta Europeiska bankmyndighetens beslut och fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen före ett beslut om ett kreditinstitut som avses i 1 mom. höra den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses ovan. Om Finansinspektionen eller någon annan behörig myndighet som ansvarar för till-

synen över ett företag inom den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten på det sätt som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut, invänta Europeiska bankmyndighetens beslut och fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

13 b §

Den betydelse som ett tidigt ingripande har för vissa avtalsvillkor

På tillsynsåtgärder som avses i 5 a § ska tillämpas vad som i 12 kap. 7 § i resolutionslagen föreskrivs om den inverkan som resolutionsåtgärder har på avtalsvillkor som avses i den paragrafen.

12 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen ska för kreditinstitut och deras holdingföretag förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen, 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 15 § i lagen om andelslag och granskare enligt 7 kap. 8 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 16 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor och särskild granskare i de ovan angivna fallen ska i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen ska dessutom förordna en behörig revisor för ett kreditinstitut och dess holdingföretag, om institutet eller företaget inte har en revisor som uppfyller de i 14 § angivna kraven.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession om

2 a) filialen enligt lagstiftningen och sin auktorisation i hemstaten från allmänheten får ta emot insättningar och om den insättningsgaranti som med stöd av hemstatens lagstiftning ska tillämpas på filialens insättare inte väsentligt avviker från den insättningsgaranti som tillämpas på finländska inlåningsbankers insättare,

19 kap.

Omstrukturering och avveckling av utländska kreditinstitut

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *resolutionsåtgärder* resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som avses i resolutionslagen och som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet samt tillämpning och användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter som avses i resolutionsdirektivet,

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är,

utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

6) bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i den lagen samt om rapporteringsskyldighet i 23 och 24 § i den lagen,

7) bestämmelserna i 8 a kap. 1—3, 8 och 9 § om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. om rapportering till myndigheterna.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsförordning och som avses i nämnda moment.

23 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

2 §

Övergångsbestämmelser om kapitalkonservationsbuffertar och kontracykliska buffertkrav samt buffertkrav för systemviktiga institut

Finansinspektionen kan från och med den 1 januari 2015 ställa kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 3 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015. Genom denna lag avvecklas den insätt-

ningsgarantifond som avses i 14 kap. 1 §, nedan *den gamla insättningsgarantifonden*. Den gamla insättningsgarantifondens uppgifter överförs när denna lag träder i kraft på den insättningsgarantifond som avses i 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, nedan *insättningsgarantifonden*.

På den gamla insättningsgarantifonden ska efter att denna lag har trätt i kraft tillämpas

1) 1 kap. 3 § 1 mom. om Finansinspektionens tillsyn,

2) 1 § 1 mom. i det upphävda 14 kap. om inlåningsbankers skyldighet att höra till fonden,

3) 2 § 1 mom. i det upphävda 14 kap. om fondens stadgar och fastställelse av dem,

4) 3 § i det upphävda 14 kap. om förvaltning av fonden,

5) 6 § i det upphävda 14 kap. om fondens självständighet,

6) 13 § i det upphävda 14 kap. om placering av fondens medel,

7) 22 § i det upphävda 14 kap. om tystnadsplikt.

Vad som föreskrivs i 3 mom. 2 punkten ska tillämpas endast på inlåningsbanker som är medlemmar i fonden när denna lag träder i kraft.

De bestämmelser som avses i 3 mom. ska tillämpas till den del som de inte står i strid med lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. De nämnda bestämmelserna ska tillämpas fram till dess att det inte längre finns tillgångar i den gamla insättningsgarantifonden och den avvecklas. Efter att den gamla insättningsgarantifonden avvecklats övergår dess återstående förpliktelser till insättningsgarantifonden.

I enlighet med den gamla insättningsgarantifondens delegations eller styrelsens beslut kan dess tillgångar användas för att täcka

1) medlemskreditinstituts årliga garantiavgifter,

2) andra fordringar än sådana enligt 1 punkten som insättningsgarantifonden har på den gamla insättningsgarantifondens medlemsinstitut,

3) kostnader för fondförvaltningen.

Om insättningsgarantifondens tillgångar inte räcker till för betalning av garanterade insättningar eller för insättningsgarantifondens andra förpliktelser så som föreskrivs i

lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, ska Verket för finansiell stabilitet

1) ta ut en extra årlig insättningsgarantiavgift i enlighet med 5 kap. 6 § 1 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet,

2) ålägga den gamla insättningsgarantifonden att till insättningsgarantifonden överföra tillgångar, om avgifter som avses i 1 punkten inte kan tas ut tillräckligt snabbt och på ett sätt som tryggar stabiliteten,

3) ålägga inlåningsbankerna att till insättningsgarantifonden låna medel i enlighet med 5 kap. 6 § 2 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, eller

4) ta upp lån till fonden i enlighet med 3 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, om de arrangemang som avses i 1—3 punkten i detta moment är otillräckliga.

Den gamla insättningsgarantifonden ska överföra de tillgångar som avses i 6 mom. till insättningsgarantifonden på det sätt som Verket för finansiell stabilitet bestämmer och enligt vad som närmare föreskrivs i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet eller i resolutionslagen.

Finansministeriet fastställer i den gamla insättningsgarantifondens stadgar principerna och förfarandena enligt vilka fondens till-

gångar kan användas för ändamål som gagnar medlemmarna.

Den gamla insättningsgarantifonden ska på begäran av Verket för finansiell stabilitet utan dröjsmål ge verket uppdaterad och heltäckande information om fondens placeringsverksamhet samt effektivt samarbeta med verket.

Om en inlåningsbank inte är medlem av den gamla insättningsgarantifonden när denna lag träder i kraft får den gamla insättningsgarantifonden en regressfordran på inlåningsbanken till ett belopp som motsvarar det belopp varmed inlåningsbankens insättningar har ersatts ur den gamla insättningsgarantifonden eller på annat sätt har använts för resolutionsfinansiering i enlighet med 5 kap. 14 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. De medel enligt detta moment som har återkrävts hos inlåningsbanken ska med ränta överföras till den gamla insättningsgarantifonden. I fråga om räntan på regressfordringar tillämpas 7 och 12 § i räntelagen (633/1982).

Regressfordringar som avses i 11 mom. har vid en i det momentet avsedd inlåningsbanks konkurs samma förmånsrätt som en garanterad insättning enligt 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet skulle ha haft.

Helsingfors den 19 december 2014

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Finansminister *Antti Rinne*